

Pháp Lý Vô Vi Khoa Học Huyền Bí Phật Pháp

Tuần Báo Phát Triển Điện Năng

Điện thư: bientap.tbptdn@gmail.com Web: WWW.VOVINET.ORG

Tuần báo Điện Khí Phân Giải, dành riêng cho bạn đạo thực hành Pháp Lý Vô Vi Khoa Học Huyền Bí Phật Pháp

Số 1556 4 tháng 5 năm 2025

Tâm Linh

*Tâm linh qui hội cùng chung tiến
Dứt khoát tâm thành trí ý yên
Học hỏi không ngừng uyển chuyển mình
Tâm thành tự đạt duyên tình tiến*

Lương Sĩ Hằng

Mục Bé Tám 1999

Thưa các bạn,

Mục Bé Tám viết qua tâm KHÔNG, liên hệ với từ quang của Đại Bi, nó cũng là một liều thuốc trị tâm bệnh và giải toả uất khí của tim, gan và thận. Không nên cắt xén bất cứ giai đoạn nào, có Đạo Tâm thì sẽ hiểu chiều sâu của Mục Bé Tám. Ước mong các bạn thực hành đúng đắn thì sẽ cảm thông chiều hướng phát triển của tâm linh.

Kính bái,

Bé Tám

Phần câu hỏi của Mục Bé Tám dành cho buổi sinh hoạt tại thiền đường:

- 1) Mặt mày xấu xí tại sao ?
- 2) Vui hành trong thanh tịnh phải vui hành làm sao ?
- 3) Sự tiến triển của tâm linh là sao ?
- 4) Duyên đạo và duyên đời nằm ở đâu ?
- 5) Đạt thanh đạt hòa là đạt làm sao ?
- 6) Trí phát tâm linh tiến là sao ?
- 7) Do đâu cảm thức sự chú trọng của Bê Trên ?

1) Monaco, 05/02/99 4 : 05 AM

Hỏi : Mặt mày xấu xí tại sao ?

Đáp : Thừa mặt mày xấu xí vì do tâm không lành trí không minh hay sân si và vọng động

Kệ :

*Tâm không phát triển trí không lành
Keo kiệt bận lo mất điểu thanh
Tạo động cho mình làm sao tiến
Mặt mày xấu xí lại càng ganh*

2) Monaco, 06/02/99 3 : 15 AM

Hỏi : Vui hành trong thanh tịnh phải vui hành làm sao ?

Đáp : Thừa vui hành trong thanh tịnh tức là thực hành pháp môn giữa đêm khuya thanh vắng trong lúc trời đất thông khai vạn vật an bình

Kệ :

*Khai thông trí tuệ một thân hình
Thức giác tâm tu hướng địa linh
Cách cảm thần giao duyên tình đẹp
Qui nguyên giềng mối triển hành trình*

3) Prague, 07/02/99

Hỏi : Sự tiến triển của tâm linh là sao ?

Đáp : Thừa sự tiến triển của tâm linh là thanh tịnh tiến tới giải giới sáng suốt

Kệ :

*Minh tâm giải tiến phân minh độ
Khai thác tâm linh giải nắm mở
Cơ đạo không còn trong bờ ngõ
Thành tâm tu luyện niệm Nam Mô*

4) Prague, 08/02/99 5 : 55 AM

Hỏi : Duyên đạo và duyên đời nằm ở đâu ?

Đáp : Thừa duyên đạo và duyên đời nằm ở chỗ tự nhiên và hờn nhiên hình thành. Muốn không thành tự nhiên tương ngộ và đạt được. Cho nên người tu thiền tâm thức buông bỏ và thả lỏng thì tự nhiên sẽ có cơ hội tương ngộ

Kệ :

*Thực hành chú trọng niệm Nam Mô
Đại hội chung vui gặp được bờ
Trí tuệ không ngừng chuyển thức vô
Bình tâm thanh tịnh dựng cơ đồ*

5) Prague, 09/02/99 3 : 55 AM

Hỏi : Đạt thanh đạt hòa là đạt làm sao ?

Đáp : Thừa đạt thanh đạt hòa là chung hành chung tiến

Kệ :

*Thức giác tâm tu cảm thấy hiền
Bình tâm thanh tịnh cảm rất yên
Thành tâm thức giác duyên độ tiến
Cùng tu đồng tiến tự vượt xuyên*

6) Prague, 10/02/99 7 : 30 AM

Hỏi : Trí phát tâm linh tiến là sao ?

Đáp : Thừa trí phát tâm linh tiến là mỗi mỗi của nội tâm nội tạng đều phát triển đồng đều an yên thức giác

Kệ :

*Qui nguyên giềng mối giải tâm phiền
Chuyển hóa hướng không sống thật yên
Quý đạo chơn hồn thanh giới tiến
Bình tâm thanh tịnh tự mình xuyên*

7) Prague, 11/02/99 7 : 00 AM

Hỏi : Do đâu cảm thức sự chú trọng của Bề Trên ?

Đáp : Thừa do sự dày công tu tiến sẽ tự cảm thức sự chú trọng thanh nhẹ của Bề Trên, có tiến mới có hòa, có hòa thì mới thấu triệt

Kệ :

*Thành tâm thanh tịnh tự phân xuyên
Cảm thức tâm tu tự nối liền
Rõ rệt tâm người không động loạn
Tùy duyên phát triển cảm giao liền*

CÙNG ĐỌC THƠ ĐỨC THẦY

Cảnh đời

Cảnh đời là bãi trường thi
Sanh sanh hóa hóa tùy nghi tiến hành
Vạn linh ước nguyện đạt thành
Không sao giữ được của giành thế gian
Mỗi ngày mỗi cảnh mỗi màn
Chàng nàng xây dựng chàng nàng ra đi
Học Thanh học Trọc dự thi
Các miền vẫn tiến hợp thì cảm giao
Không trung xuất hiện trắng sao
Trong người Tinh, Khí, Thần giao cảnh Đời
Nếu Tu trụ đành sớm rời
Bao ngày học hỏi tạo lời khuyên Tu
Chẳng còn động loạn tạo ngu
Hô hào đủ thứ thân tù chẳng khai
Bình tâm mình cảm thanh đài
CHA TRỜI ban rải chính Ngài độ nhân
Trùng trùng điệp điệp giao tăng
Thân tâm an lạc hưởng phần TRỜI ban
Khổ hành cũng tại tự thân
Bằng lòng học hỏi vẫn bàn nội tâm
Người người minh lý mừng thâm
Biết mình đang học đang tầm đường đi
Thực hành chớ vội nghĩ suy
Tu là cõi phúc sớm thì đạt an
Luận đi xét lại vui bàn
Khai màn tâm thức dọn đường tự Tu
Thế gian thiên hạ xét ngu
Người tu tự xét giải mù giải mê
Bình tâm thấu đạo muôn bề
Quê hương căn bản tự về đến nơi
Chẳng còn loạn động lệ rơi
Tự mình thức giác tự rời tham sân

Càn Khôn Vũ Trụ sẵn cân
Trong ta cũng vậy tự lần giải phân
Bên ngoài sống cảnh nghĩa ân
Biết Đời là thế mở tầng cảm giao
Trở về Thanh tịnh mới mau
Trước sau như một lâu lâu giải phân
Mỗi căn mỗi phước mỗi phần
Cao tầng tự tiến thấp tầng tự đi
Học rồi lại phải dự thi
Học hoài mới tiến hợp thì cảm giao
Cộng đồng khai triển muôn màu
Lần không, đến đích kết tàu về quê
Biết mình học hỏi chữ Mê
Nay đã thức giác trở về Hư Không
Luân hồi nhiều kiếp nhiều vòng
Quy y chơn Pháp tự tông tự đi
Hồi sinh thức giác hợp thì
Vô cùng tiến hóa uy nghi Đạo Đời
Thanh bình tâm thức mở lời
Sửa tâm tự nguyện tùy nơi thực hành
Vạn linh giữ mối hóa sanh
Có đi có ở có hành đến nơi
Làm tuồng đào kép ở Đời
Hạ màn xét rõ những lời thực chơn.

**Kính bái,
Lương Sĩ Hằng
Hawaii, 30-07-1982**

TRÍCH BẢNG ĐỨC THẦY THUYẾT GIẢNG

NHÂN SINH QUAN VÀ VÔ VI QUAN (Cuốn B) (tiếp theo)

Bạn đạo: Thưa Ông Tám, ông có giảng về mấy chữ Trung, Nghĩa, và Đức; về chữ “Đức” đó, hai cái chữ trung và nghĩa có lẽ, tôi tạm hiểu sơ sơ là phải biết cái lý thuyết lúc đầu ra làm sao. Nhưng mà cái chữ “Đức” thì nó hay quá, mà về nghĩ lại mà không sao hiểu được. Hai vợ chồng cố nhớ mà không sao nhớ

Đức Thầy: Bởi vì phải có đạo đức, phải có trung, nghĩa; thấy không? Chữ Đạo là viết “Thập thiện, thập ác dĩ hòa bình”: Ở dưới là tự là tự ngã; mà trong này thiện, ác hòa bình đều hòa rồi, mình mới chèo chiếc ghe đi tới! Cũng như chiếc xe hơi, đầu đó canh đúng, đạp ga nó mới chạy đi tới chừng nào, mới thấy đạo. Còn nếu chúng ta tu mà không hành đó, thì không thấy đạo! Thấy không?

Người có đi tới mới thấy cái đường chớ! Đường là đạo giả; mà chúng ta, không có thiện ác, không có hòa bình, làm sao tiến được? Thấy không?

Thanh khí điện của Bên Trên đưa xuống, chữ “Đức” đó, cái điện của mảnh đất phù sanh, vũ trụ hấp thụ, cũng như cái bản thể của chúng ta là xương sống đứng, há.

Chữ Thập: ở trên này là Đông Nam-Tây Nam, Đông Bắc-Tây Bắc, Trời, Đất hợp lại mười phương, thập phương. Rồi ở dưới này, Đông-Tây-Nam-Bắc, tứ phương.

Nhất tâm nhìn nhận cái việc đó là đúng mới kêu bằng “Đức”

Bây giờ chúng ta giải thích, tất cả mọi người thấy: ông Phật ổng tu đến” Nhứt trần bất nhiễm”: không có cái gì trong tâm của ổng hết; “Tứ Đại Giai Không,” thì ổng hòa đồng với vũ trụ. Nếu mà vũ trụ, bầu trời, đất còn chấp, thì chúng ta chết rồi! Mà Đức Phật tu tới Tứ Đại Giai Không là Đức Phật không có chấp! Phải không? Thì bây giờ người ta mới nhìn nhận cái đó là cái “Đức”.

Còn nếu chúng ta cho bánh người ta ăn, cho tiền người xài, cũng không phải cái “Đức”!

Tiền bạc ở đâu mà ra?

Còn cái trung nghĩa, có đạo đức mới thấy cái trung nghĩa: chữ “Trung” ở chính giữa chữ “Khâu”; thấy không?

“Thượng thông thiên văn, hạ đạt địa lý”: thì nguyên căn của chúng ta có trên, có dưới rõ ràng. Mà cái khối óc, về điển hình, khi mà chúng ta vừa nói vừa hiểu; đó là cái điển chớ cái gì nữa? Và tập trung lên, nó hòa đồng, hiểu cái vũ trụ và hiểu cái nguyên căn ở đâu đến, rồi nó mới khai thông ngũ tạng.

“Hạ đạt địa lý”: Cái cơ nào thuộc về “Hỏa”, mà cái cơ nào thuộc về “Mộc”, và cơ nào thuộc về “Thủy”; mà di chuyển bằng cách nào? Hợp với thời tiết bằng cách nào? Mà nghịch lại với thời tiết bằng cách nào?

Thì người đó xuất ngôn, kêu bằng mới “trung dung,” không có nói sai.cái định lý của nó đạt hoài, rõ rệt, diu dặt cõi mở.

Còn chữ “Nghĩa” là nói chữ “Toàn”, “Toàn ngã”; mà khi mình phải biết chúng ta, cái cấu tạo của cơ thể do đâu?

Do tứ đại: Nước, Lửa, Gió, Đất; Kim, Mộc, Thủy, Hỏa, Thổ thường trụ; trong đó có hồn, vía, lục căn lục trần; mỗi cái cấp bậc nặng nhẹ rõ ràng. Chúng ta hiểu hết rồi chúng ta mới hiểu cái nghĩa nhân; còn chưa hiểu cái đó, không biết cái nghĩa là ở đâu; nói nghĩa mà không biết nghĩa ở đâu!

Cho nên, đạo đức, trung nghĩa nó mời thành nhân vị được. Cái nhân vị không phải dễ đạt

Nhưng mà người thế gian, hỏi nào giờ cứ hô hào nhân vị, nhà cao cửa lớn là nhân vị? Không phải đâu!

Cái tâm mình phải hòa đồng tất cả, và học nơi tất cả, mới thành một nhân vị. Đó!

Như tôi nói, lời của Chúa và lời của Phật, phải hòa đồng với tất cả không? Kinh kệ, lời nói của Chúa để lại cho thế gian, từng lớp nào cũng có thể hưởng được hết, mà

Chúa và Phật đã học nơi tất cả: Ông coi lời của Chúa nói, Ông cắt nghĩa một đường; tôi coi lời của Chúa nói, tôi cắt nghĩa một ngã; Chúa cũng nghe hết!

Bạn đạo: Đều có lý!

Đức Thầy: À! Đều có lý! Mà Phật cũng nghe, thì hòa với tất cả và học nơi tất cả nó mới thành đạo pháp; chớ còn đi đâu kiếm đạo pháp nữa? Cái Đạo là do trong tâm của chúng ta mà ra!

Chúng ta sửa, nó càng ngày càng mở, nó đi tới hòa đồng nó mới thành đạo giả!

Còn nó ngột, nó không thành đạo! Bất thông rồi! Đường lối ở trong tâm đều bất thông, làm sao tiến đồng bên ngoài được? Ngũ tạng bất thông mà, làm sao hòa cảm với bầu trời thế giới?

Mà khi chúng ta không hòa cảm, không minh cảm được bầu trời thế giới, ta còn ích kỷ, còn độc tài, còn sợ mất của, sợ mất chồng, sợ mất con, sợ mất gia cang; cái đó là tâm minh trong nội tâm của chúng ta bị ngột.

Rồi bây giờ, ta hành cái pháp này để giải thông nó ra, thì minh cảm là “Thế gian đô thị giả”: Tất cả thế gian đều là giả tạm! Khi mà khai thác lấy bộ đầu và ngũ tạng rồi, thấy giả, chớ đâu có thiệt! Nếu nó thiệt, nó đâu có già, nó đâu có bệnh, nó đâu có chết! Cái phần đó giả!

Chúng ta biết nó giả thì chúng ta phải tìm cái chơn chánh! Mượn cái pháp để Khử Trược Lưu Thanh, đánh đổ cái Trược mà lưu cái Thanh

Cái Thanh đó là trường cửu, trường sanh, vô cực, vô biên; mà không làm thì làm sao đạt được? Cho nên, tu là phải hành.

Mà người tu mà không chịu hành, mang tiếng tu vô ích!

Cho nên, tại sao đảng này chúng tôi tu đến ngày nay và người ta yêu cầu, “Thôi, Ông tổ chức cái Hội đi!” Cũng không được! Bất cứ cái hội, ông đó ông có sẵn cái hội: ông có ngũ uẩn, ông có bộ đầu, bộ óc, ông có cặp mắt, ông có cặp lỗ tai, ông có lỗ mũi, ông có cái miệng; hội của ông có rồi, mà ông không chịu khai thác đó thôi! Mà cái cảnh huyền vi của trời đất đã ban bố cho ông cũng đã đầy đủ rồi, không có thiếu cái gì hết! Ông chỉ có chấp hành thôi!

Chấp hành sửa sai là ông đi tới cộng đồng thế giới!

Còn ông không chấp hành sửa sai đó, thì nghìn năm ông cũng chẳng thành cái quái gì hết!

Thành ra cái phương pháp của chúng tôi không có làm được cái Hội, không có tổ chức anh Hai, anh Ba được; không có!

Thì “Ông tu ông đắc, bà tu bà đắc”; một cái pháp thông cho tất cả, chớ không phải một cái pháp cho một người này, bỏ người kia. Về cái điển hành mà! Đâu có phải dùng cái thể hành, đâu có phải dùng cái xảo thuật được. *(còn tiếp)*

Nghiệp quả và quả báo

Thầy giảng : Cái nghiệp quả là cái người đó nó tạo ra, nó dùng cái ý chí của nó tạo thành cái việc đó thì kết tụ cái phản động lực kêu bằng nghiệp quả ! Cái ý chí mình muốn, khi không muốn hại người ta, thì cái ý chí nó gởi đến nơi đó, cái chuyện thành bại điều khiển của mình, thì mình phóng nó ra, sau này sẽ chạy trở lại với mình ! Do mình phóng ra mà thôi, rồi nó sẽ trở lại với mình ! Cho nên cái luật công bằng của trời đất nó có ! Ai muốn làm quá không được đâu, tưởng rằng tôi đã giết người đó rồi tôi phui tay ! Không ! Nó phải chạy trở lộn lại ! Đó là nó chụp hình rồi, hành động của cái vĩa đều chụp hình hết thấy, nhưng mà chờ ngày xuất hiện để phân xử mà thôi ! Đó, đó là cái luật nhân quả ! Khi mà mình gieo là mình phải gặt lấy cái sự kiện đó !

Rồi còn cái quả báo ! Cái quả báo thì cái chuyện đó là do sự ý chí ám hại của mình đối với đối phương nó cách biệt cơ thể, không chung luồng điện nhưng mà cái mình phóng đi được thì cái của họ cũng có quyền hườn lại ! Thấy chưa ? Cho nên trong lúc mình suy yếu đó thì mình mới thọ lãnh cái quả báo ! Làm bây giờ chưa thọ lãnh đâu, thấy phây phây không gì nhưng mà một ngày nào đó nó phải trở lại hết, mà nó trở lại, trước khi nó trở lại thì tâm căng vầy xéo ghê lắm, đau khổ ghê lắm, rồi mới xuất hiện cái sự việc ! Cho nên người phạm mất thịt thấy cái ông đó tội nghiệp quá, ổng không làm gì mà sao ổng bị tai nạn rùng rợn như thế đó ! Chính ổng đã làm cho nên ngày nay ổng gặt hái cái quả báo đó ! Bởi vì sự liên hệ không có đứt được ! Bởi vì tôi đã nói rằng tôi gom ý chí tôi hại cụ, hại cho cụ chết đi, thì cụ chết rồi thì cái sự liên hệ của tôi, hại của tôi, cái bề thế tôi phải đè trên cụ chứ gì nữa ! Thì tôi vẫn ở nơi cụ ! Nhưng mà khi cụ quật khởi lên rồi thì những cái đó nó phải chạy trở lộn về với tôi ! A, nhưng mà phải đợi thì giờ mà thôi, chỉ đợi thì giờ mà thôi ! Khi mà tôi suy yếu thì những cái đó nó phải trở lại với tôi ! Bởi vì cái luật đó không có rời khỏi được ! Nhưng mà người phạm tưởng tôi làm cái đó là tôi che lấp được ! Không che lấp được ! Không rời khỏi được ! Mỗi mỗi đều còn ở đó hết, không có thể nào che giấu trời phạt cái gì hết ! Bởi vì còn mang bản thể, trong đó nó có âm dương, cái luận quẻ này kia kia nọ cũng âm dương sanh khắc mới luận ra ! Thì nó còn trong cái vòng đó là tự nhiên nó phải còn mãi mãi ở trong đó, luận ra thì nó có đó chứ không mất, không bao giờ mất ! Cho nên người ta lấy cái âm dương sanh khắc mà để luận thành cái quẻ, và đoán, phân ra ngày giờ ! Đó, cái quẻ chứ có gì đâu ! Tùy theo sức mạnh của người đã gây sự, cũng như nó làm quan lớn, Ngọc Hoàng cho nó phải công tác tương đương một cái địa vị để cứu sinh nhưng mà ngược lại lợi dụng cái quyền thế đó, nó làm sai, nhưng mà nó cũng còn đương quyền, thì nó phải kéo dài hơn ! Còn thứ yếu sơ

thì nó phải trả lại liền ! Bởi vì cái trả quả báu đó là phải có cơ hội là nó làm liền ! Nhưng mà vì cái sự sáng suốt của đối phương đang còn, của người hành giả thắng hơn đối phương thì nó không sao báo thù được ! Chờ cái ngày người đó bị suy yếu rồi thì nó tấn công, cái đó là đương nhiên như vậy đó, rất rõ ràng, rất công bằng nữa ! Rất công bằng ! Cho nên người đời tưởng rằng tôi làm rồi tôi phải tay, không được đâu ! Không có ai phải tay được ! Nó phải trở lộn lại ! Trừ phi muốn phải tay bằng một cách kêu bằng tu và chấp nhận, và thấy sự sai lầm của mình ! Đó, mình mới cam chịu hi sinh nhiều hơn nữa, ăn năn hối cải mọi đêm, may ra được một phần giảm khinh thôi !

LỊCH TRÌNH ĐẠI HỘI VÀ CÁC KHÓA SỐNG CHUNG NĂM 2025

	Địa điểm	Thời gian
Khóa Sống Chung NIỆM PHẬT	Thiền viện Nhẫn Hòa Tel : 206-359-2389	9/5/2025 -16/5/2025
Khóa Sống Chung HỘI TỤ NHÂN HIỀN	Huntington Beach CA Tel: 1 (714) 854-4910	16/6/2025 – 20/6/2025
Trại Hè Vô Vi	Thiền viện Nhẫn Hòa Tel : 206-359-2389	3/7/2025 -7/7/ 2025
Đại hội Vô Vi 2025 DUYÊN LÀNH TẬN ĐỘ	Thiền viện Hai Không Tel: (714) 598-7291	22/9/2025 /26/9/2025
Khóa Sống Chung QUY HỘI TÌNH NGƯỜI	105 Wright Road Mareeba QLD 4880 Australia Tel : 619-928-1888	23/9/2025 - 29//2025
Lễ Tưởng Niệm Đức Thầy	Thiền viện Nhẫn Hòa Tel : 206-359-2389	25/9/2025 - 28 /9/2025
Khóa Sống Chung TÌNH TRỜI SIÊU DIỆU	Hawaii Tel: (808) 497-5436	01/11/2025 -8/11/2025.

THƯ TỪ LAI VĂNG

C L P , ngày 26.01.97

TL 14.2.97
M

Kính thưa Thầy,

Con mạn phép hỏi cho Thầy, xin Thầy chỉ dạy con phải làm sao? Con այ này không muốn làm phiền Thầy vì 1 việc cá nhân. Vừa được, thầy chỉ dạy con như thế, thầy khiến cho con tuân được câu trả lời giải đáp.

Chi con bị *dépression nerveuse* từ mấy tháng nay không hết. Lúc nào cũng buồn, có ý tự tử diệt và từ thấy mình lúc nào cũng vô dụng, vô ích, không làm tròn bổn phận làm vợ, làm mẹ. Dù suốt đời chi đã hy sinh để lo cho gia đình. Vì bị lôi cuốn vào tiền tài danh vọng, sân si hi vọng ái ó, chi con lúc nào cũng thấy buồn khổ, Bệnh không thuyên giảm. Con cố gắng chữa tóc, giải thích cho chi hiểu vì sao ra những chuyện đó theo những lời chỉ dạy của Thầy từ bấy lâu nay nhưng vô ích.

Chi con xưa có niềm tin nhưng nay đã mất niềm tin ấy.

Con rất thương chi con, mong Thầy khiến sao cho chi được khỏe tinh, hết bệnh. Nếu có cơ duyên cho chi tìm đến pháp vô vi để tâm thần được thanh nhẹ.

(78) Trước thềm năm mới, con kính chúc Thầy nhiều sức khỏe và diên phúc tiếp tục dẫn dắt chúng con. Con rất cảm ơn Thầy.

Nguyen

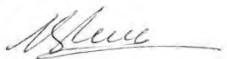
Sydney ngày 14 tháng 2 năm 1997

T M ,

Thầy vui nhận được thư của con đề ngày 26 tháng 1 năm 1997, được biết con phát tâm muốn cứu chị con trong lúc hoạn nạn, tâm thân bất ổn. Thầy thường thường đã thuyết, tâm làm thân chịu, trong người không biết nuôi dưỡng nguyên khí của Trời Đất mà sống, phá hoại tinh khí thần trong cơ tạng, gieo cho thần kinh khối óc bất ổn, đầu óc không minh mẫn, bị trước diễn tràn ngập tâm thân. Hiện tại xứ Pháp có khả năng trị bệnh thần kinh, vậy con nên tin bác sĩ để nhờ bác sĩ cứu chữa thuốc men, đó là nó là thuộc về người đời, phải nhờ đời. Người thật tâm tu mới nhờ đạo, người đời phải nhờ đời, không cách gì giúp được. Bác sĩ cả thế giới nghiên cứu để trị về cái bệnh thần kinh yếu ớt, vậy con nên cố gắng liên lạc với bác sĩ, Thầy ở xa, không cách nào giúp đỡ.

Con thường quý chị con thì con phải nhìn hình ảnh đó mà con tự tu tự giải, nếu con không chịu tự tu tự giải mà con chạy theo người điên thì con cũng sẽ khùng, con dứt khoát tu cho chính con trước nhiên hậu từ trường con tốt, lúc đó con mới giúp chị con được. Con không có vốn lành, trí tuệ không khai mở, làm sao con giúp chị được? Biết tu thì con phải thực hành đúng đắn, không nay làm này, mai nghĩ cái kia là trật con đường, dứt khoát đường tu, hội tụ nguyên khí của càn khôn vũ trụ, thấy rõ thân xác của chúng ta nhờ chấn động của vũ trụ quang mà sống, vậy chúng ta phải thực hành để tiếp thu luồng điển thanh nhẹ cực mạnh cứu độ của càn khôn vũ trụ đã và đang có. Chỉ có tu mới giải quyết được giai đoạn này, nếu không tu không có cách gì! Con muốn chị con tu thì con phải tu nhiều hơn nhiên hậu con nhìn chị, thì thanh tịnh làm việc với chị được, còn con không chịu cố gắng tu và con cứ tội nghiệp cho người này, tội nghiệp cho người kia, tội nghiệp cho người nọ, con không biết tội nghiệp cho bản thân con là con tự sát mà thôi. Phải tiếp tục đi bác sĩ và phải tin nơi bác sĩ thì bệnh tình nó mới thuyên giảm, còn không tin bác sĩ thì chỉ có gia tăng bệnh hoạn mà thôi, không phải một ông bác sĩ đó là hay, bác sĩ này trị không được thì tìm người khác, chính bác sĩ này giới thiệu bác sĩ khác vì cả thế giới đóng góp cho chung, không có riêng ông bác sĩ mà phát minh được cái gì đâu! Phải đi học bao nhiêu năm là vậy, học những cái kinh nghiệm quá khứ của những người đã có bệnh như chị của con. Bực bội thiếu thể thao; nếu con gần chị con thì hằng ngày con lo uống thuốc và khuyên chị đi bộ một ngày ít nhất một tiếng đồng hồ, nhờ thể thao giúp cho cơ tạng mạnh hít nguyên khí của Trời Đất cũng đỡ một phần nào. Thầy chỉ có bao nhiêu lời khuyên con làm, con nên làm đúng thì sẽ được cứu. Chúc con vui tiến.

Quý thương

Lạc Sĩ Hồn

THÔNG BÁO VIDEO ĐẠI HỘI VÔ VI QUỐC TẾ KỲ 40 – TÂM THÀNH TỰ THỨC – BALI 2024

Kính mời quý bạn đạo xem tiếp Video Phần 2 Đại Hội Tâm Thành Tự Thức 2024:

1/ Trên trang mạng: <https://www.phaplyvovi.org> bấm theo đường Link:

[video-phan-2-dhvvqt-tam-thanh-tu-thuc](https://www.phaplyvovi.org/video-phan-2-dhvvqt-tam-thanh-tu-thuc)

Video Phần 2 – Trao Đổi Tu Học Chiều 23.09.2024 - Đường Lối Vô Vi

2/ Hay trên kênh YouTube:

https://youtu.be/IdI_ErI3QiA

Thành thật cảm ơn quý bạn đạo,
Ban Kỹ Thuật ĐHVVT

Bạn đạo viết

CHÚ THÍCH.

Khi nghe đoạn băng giảng của Thầy dưới đây, tôi nhớ lại những kỷ niệm thiếu thời của mình lúc còn trẻ. Khi đi xem Ciné, có đôi lúc mình thấy một đoàn xe Truck đang chạy, mình bỗng nhiên thấy các bánh xe dường như bất động trong lúc đoàn xe vẫn chạy đều. Hình ảnh đó làm cho tôi thắc mắc mãi, cho đến khi vào học các lớp học về VẬT LÝ. Trong phòng thí nghiệm, người ta dùng một cái máy đo tốc độ, để đo tốc độ quay của một MOTOR, tôi mới hiểu được những hiện tượng tôi thấy lúc còn trẻ.

Máy đo tốc độ này gọi là STROPOSCOPE. Máy này phóng ra một tia chớp có tần số chớp nhoáng thay đổi. Khi phóng tia sáng này vào một MOTOR đang quay, một bánh xe đang chạy, ta sẽ thấy hình bánh xe đứng lại, hoặc cái MOTOR bất động. Tần số chớp nhoáng của tia sáng cho ta biết tần số quay của bánh xe hoặc motor là bao nhiêu.

Các đoạn băng giảng dưới đây cho ta thấy ĐỘ BÉN NHAY của cặp mắt SIÊU PHẠM của Đức Thầy ghê gớm như thế nào. Thầy thấy được sự di động của các ĐĂNG VÔ HÌNH, trong đó có cả các thành phần TIÊN - THÁNH - PHẬT, kể cả MA-QUỶ. Thầy thấy được các TIA CHỚP ánh sáng mặt trời (xem bài trước), Thầy giải trí, điều luyện Thần Nhân của mình trong Casino qua các máy ROULETTE.....

Trích đoạn “Muôn hình vạn trạng”

(Tu, Sữ và Tự giác) (12-2-1978)

"Trong KHÔNG mà CÓ chỉ bền vững tu"

Luôn luôn chúng ta thấy người ta nói “không thầy đồ mầy làm nên”. Nhưng mà bây giờ tôi đi trong cái **Không Không**, mà trong cái không không đó là gì? **Không không đó là linh động cả triệu triệu lần hơn cái mà tôi có đây, mà trong Không đó là Có.** Nếu mà không có lấy gì linh động. Mà nếu không có làm gì linh động chiếu hóa ánh sáng thông suốt. Bây giờ, các bạn dòm thấy thông, thấy Trời thông, nhưng mà các bạn tiến hóa luồng điện nhẹ tương đồng với luồng điện đó thì các bạn cũng thấy rõ ràng kẻ đi qua, người đi lại, người nhẹ, người nặng trước mắt bạn chớ đâu, thiên đàng trước mắt bạn chớ đâu mà tại vì sự linh động điện quang của bạn còn

yếu, còn trước không chịu tiến lên và tự chủ tự đắc. Đó, rồi ý lại nơi thầy, ý lại nơi sư rồi rồi cuộc mang cái khổ chậm tiến mà thôi.

Còn nếu chúng ta cứ cố gắng tiến lên để hòa hợp với cái linh động, cái chân động tương đồng với cái chân động trong không mà có đó thì chúng ta tự nhiên sẽ có, sẽ thấy rõ mọi việc mà chúng ta ao ước, chỉ có cái lưỡi biếng không thấy thôi. Đó cho nên khi mà chúng ta thấy được trong không mà có rồi thì chỉ bền vững tu lúc đó chúng ta mới thấy té ra tôi bị bê trễ chứ không có gì hết. Không phải cúng lạy ai, không phải mê gì nữa hết tôi chỉ là bê trễ mà thôi.

Khai thông trí diễn ngộ miền hư không

Cho nên *khai thông trí diễn ngộ miền hư không*. Lúc đó bộ đầu chúng ta ngũ uẩn khai thông rồi, nó đưa trí diễn lên càng ngày càng mát, càng nhẹ thì chúng ta thấy hư không là chánh pháp, mà **hư không là chủ, trong cái không mà có, mà tại vì che một lớp đó là nó linh động mau quá mắt phàm không thấy thôi**. Bây giờ, chúng ta tu tới tương đồng thì chúng ta tất cả xung quanh đang trợ giúp chúng ta và đang diu dắt và cho chúng ta tiến hóa rõ ràng. **Cho nên, nói hư không đây nhưng mà có trong đó chứ không phải hư không không đâu.**

.....

Cho nên, hôm nay chúng ta lại tái ngộ nữa để nghiên cứu chắc cho mọi sự việc và để nghiên cứu cái gì là chân lý, cái gì là tình thương và đạo đức. Đó, **khi mà trong tâm bạn đạt tới không không là tình thương của bạn, trong cái không mà có đó bạn, đừng có tưởng cái không đó mà không có. Hỏi gì cái không mà có?** Bây giờ bạn tắt cái quạt máy xem coi, bạn thấy cánh quạt rõ ràng nhưng quạt máy chạy tua nhanh hơn thì bạn nhìn tuốt lên la phong đâu có thấy, tuốt trên trần bạn đâu có thấy, đâu có thấy cái cánh quạt nó thông suốt bên trên. Bạn ngưng cánh quạt, bạn thấy cánh quạt che cái trần rõ ràng là mình chậm. Mà trong cái không này có cánh quạt không? Có chứ, trong không nó có. Cái phân thanh diễn trên Trời đây ánh sáng rọi xuống, sự rung động của nó gấp triệu triệu lần của chúng ta nó mới có ánh sáng chiếu hóa xuống dưới này, thấy rõ chưa. Mỗi cho chúng ta ánh sáng, chúng ta không có tương đồng làm sao chúng ta thấy cái cảnh ở đó, **thiên đàng trước mắt bạn chớ đâu và bạn không chịu rung động kịp thời thì không bao giờ thấy được, không đi tới vô cùng tận thực chất của bạn thì đâu có thấy**. Cho nên, chúng ta tu để vun bồi cái luồng thanh diễn cho nó cực thanh, cực tịnh nó mới thấy. Thì rõ ràng cái câu chuyện trước mắt ngón tay của bạn cũng vậy đưa ra thấy mà bạn làm thiệt mạnh một chập đầu có thấy ngón tay, liên tục làm mau hơn nữa thì mất cả ngón tay nhưng mà trong không nó có đó, nó có ngón tay.

Đó, cho nên bạn tu trở về cái hư không thanh tịnh đó mà nó có, nó có sự đời đời của bạn ở trong đó chớ không phải không.

(LÝ TRÍ BẤT CHƠN-78- Trích)

Cho nên, các bạn phải nhớ kỹ rằng khi chúng ta tu chúng ta đặt mục đích trở về hư không để hòa đồng sự sáng suốt. Bây giờ, các bạn thấy sự sáng suốt bên trên rõ ràng không? **Cái chân động lực nó mau hơn các bạn nhiều cho nên các bạn dòm không thấy, trong Không mà Có rõ**

ràng. Tôi thường thường đã nói lấy ngón tay để trước mắt các bạn thì nó thấy ngón tay mà các bạn cử động cho nó thiệt nhanh thì ngón tay mất nhưng mà trong cái không đó nó lại có ngón tay, thấy không? Đó, bạn thấy thông suốt qua bên kia được nhưng mà trong đó nó vẫn có ngón tay. Thì cái thanh điển này cũng vậy, cái phần sáng suốt bên trên cũng vậy vẫn có chứ không phải không có. **Người phạm mắt thịt thấy hư không đó rồi tưởng cái đó không gì, không ai biết mình, nhưng người ta biết mình nhiều hơn. Bởi vì chấn động lực người ta mau hơn, người ta sáng suốt hơn, nhẹ nhàng hơn, thấu triệt tâm can của mình hơn.**

TS LSH

Ho Hue Suru tâm

Hướng tâm cầu nguyện

Kính nhờ quý bạn đạo thiên niệm Phật hướng tâm cầu nguyện cho hương linh em trai của bạn đạo Yeong Ah (Cô Trang) ở Hàn Quốc là :

NGUYỄN THANH TÂM sinh năm 1979, mất ngày 27 tháng 4 năm 2025 tại Sài Gòn, Việt Nam. Hưởng dương 47 tuổi sớm được siêu thăng tịnh độ.
Gia đình bạn đạo Yeong Ah thành thật cảm ơn quý bạn đạo

HƯỚNG TÂM CẦU AN

Xin quý bạn đạo hướng tâm cầu bình an cho em của bạn đạo Vương Kim Quang tên Trần Thị Thảo 55 tuổi ở Châu Đốc được tai qua nạn khỏi.
Thành thật cảm ơn quý bạn đạo.